

**Mednarodni simpozij o homeopatiji
Ljubljana, 8. april 2010**

Govorjena beseda velja!

POZDRAVNI NAGOVOR

Irena Gorišek, dr. med., predsednica Slovenskega homeopatskega društva

Cenjeni kolegice in kolegi, obiskovalke in obiskovalci, spoštovani gostje!

Dovolite mi, da vas v imenu Slovenskega homeopatskega društva najprej lepo pozdravim in se vam zahvalim za podporo in tako velik obisk. Z današnjim simpozijem, ki smo ga posvetili mednarodnemu dnevu homeopatije, vas želimo seznaniti s položajem homeopatije v Sloveniji, v državah Evropske skupnosti in po svetu. Simpozij smo organizirali v sodelovanju z Evropskim odborom za homeopatijo in Mednarodnim združenjem zdravnikov homeopatov.

Slovensko homeopatsko društvo smo ustanovili leta 1992 kot strokovno društvo, ki združuje zdravnike, zobozdravnike in farmacevte, ki jih zanima homeopatija. Namen in naloga društva je organizacija kakovostnega osnovnega in nadaljevalnega izobraževanja in usposabljanja iz homeopatije, ki poteka v skladu s smernicami Evropskega odbora za homeopatijo.

Prizadevamo si tudi, da bi laična in strokovna javnost homeopatijo prepoznala kot učinkovito in varno metodo zdravljenja.

Sodelujemo pri oblikovanju zakonske ureditve statusa homeopatije in njenega izvajalca zdravnika homeopata. (Veljavni Zakon o zdravniški službi zdravniku ne dovoli zdravljenja s homeopatijo oziroma mu za takšno zdravljenje odvzame pravico do licence, obenem pa Zakon o zdravilstvu dovoljuje zdravljenje s homeopatijo samo osebam, ki imajo diplomu medicinske fakultete in dodatna znanja iz homeopatije.)

Želimo si, da bi se z osnovami homeopatije seznanili že študentje medicinske fakultete, ker menimo, da je pridobitev takšnega znanja pomembna tako za komunikacijo s pacientom, ki se želi zdraviti s homeopatijo, kot tudi za razumevanje osnov homeopatije kot sistema zdravljenja. Homeopatijo je utemeljil nemški zdravnik dr. Samuel Hahnemann. V soboto, 10. aprila, je minilo 255 let od njegovega rojstva. V primerjavi z drugimi sistemi zdravljenja se je homeopatija začela razvijati kot del uradne medicine na začetku 19. stoletja. Hahnemann si je želel ustvariti medicino, ki bi bila bolj kot medicina tistega časa v skladu z dosežki znanosti. Uporabil je natančno strukturo nemške akademske medicine in ji dodal terapevtski princip, ki ga je utemeljil na metodi celostnega formiranja in testiranja hipoteze. Pozornost homeopatije je bila usmerjena na posameznika, na človeka kot individualno bitje, kar je močno odstopalo od teženj tistega časa in tudi to je bil vzrok, da jo je uradna medicina zavrnila. Vendar pa se je ne glede na njeno zavrnitev homeopatija hitro razširila tudi zunaj meja Nemčije in že na začetku 19. stoletja jo zasledimo na Slovenskem. Začetnik homeopatije na Kranjskem je bil Matevž Faust Gradišek, prior usmiljenih bratov in zdravnik, ki je od leta 1807 do leta 1811 vodil bolnišnico usmiljenih bratov v Ljubljani na Ajdovščini, pozneje pa se je preselil v zasebno hišo pod Šmarno goro, kjer je imel homeopatsko ordinacijo. Leta 1836 je na tem območju izbruhnila kolera in Gradišek je bil

pri zdravljenju bolnikov, obolelih za kolero, zelo uspešen. V ospredju boja z ljubljanskimi homeopati je bil v tistem času okrožni fizik Fran Viljem Lipič, ki je delal v Ljubljani od leta 1823 do 1834. Vedeti moramo, da je bila homeopatija v avstrijskem cesarstvu za zdravnike prepovedana od leta 1819 do 1837, vendar pa so jo kljub temu vsepovsod prakticirali. Začetnik homeopatije na Štajerskem je bil zdravnik Franc Šuklič, ki je s Hahnemannovo pomočjo najprej pozdravil svoje hude glavobole in epilepsijo, potem pa se je začel seznanjati s homeopatijo in z njo zdraviti. Njegov nasprotnik je bil štajerski protomedicus Lorenc Vest. V Ljubljani in v nekaterih drugih slovenskih mestih so v sredini 19. stoletja delovali posamezni zdravniki homeopati in nekateri med njimi so bili člani avstrijskega homeopatskega združenja. S homeopatijo so se ukvarjali številni duhovniki in na podeželju živeče plemstvo. Pri njih se je zdravilo kmečko prebivalstvo, nekateri pa so zdravili tudi domače živali. Homeopatska zdravila so dobivali iz Avstrije, Nemčije in Madžarske, prodajali pa so jih v lekarnah v večjih mestih na Slovenskem. Nekateri lekarnarji so zdravila izdelovali sami.

V slovenskih lekarnah kljub sprejetemu zakonu o zdravilih in ustreznih podzakonskih aktih homeopatskih zdravil še vedno ni mogoče dobiti.

Homeopatija se je v Sloveniji ohranila še do obdobja med obema vojnama, po 2. svetovni vojni pa se je njena tradicija za vrsto let prekinila.

Vidimo torej, da ima homeopatija v Sloveniji skoraj 200-letno zgodovino, a je bila v povojnem obdobju prekinjena. V 80. letih 20. stoletja se je v Sloveniji med bolniki spet pojavila potreba po homeopatiji. Z ustanovitvijo Slovenskega homeopatskega društva smo ustvarili možnosti za njeno oživitev, vendar žal pri tem vedno znova trčimo ob zakonske ovire. To pa pomeni omejevanje zdravnikove terapevtske svobode in tudi pacientove svobode pri odločanju o vrsti zdravljenja.

Želimo si, da bi homeopatija tudi v Sloveniji tako kot drugod po Evropi postala del zdravstvene dejavnosti.